

[Madsen-Mygdal.]

Landmænd, som er lige berettigede, ikke faa den ulige Behandling, Lovforslaget vil give dem.

Jeg tror i det hele taget, at der, hvis dette Lovforslag uændret blev ophøjet til Lov, vilde blive paalagt Fogderne et Arbejde, som de vilde have meget svært ved at udføre, eller som de rettere sagt vilde være ude af Stand til at udføre, ikke blot paa Grund af Arbejdets mægtige og aldeles uberegnelige Omfang, men ogsaa paa Grund af Arbejdets særlige Karakter. Fogeden skal ikke blot bedømme Skyldnerens Forhold, men ogsaa Kreditorernes økonomiske Stilling. Indenfor samme Jurisdiktion vil der findes Skyldnere til flere forskellige Sparekasser og Kreditforeninger, og det bliver da Fogedens Pligt at sætte sig ind i disse Institutioners Forhold, deres Status og Regnskab, og bedømme, hvorvidt Bevilling af Henstand rummer Fare for deres Likviditet. Jeg tror, det er en ganske uoverkommelig Opgave, man her vil paalægge Fogeden. Det er muligt, at vort Forslag om, at den egentlige Undersøgelse skal udføres af Akkordlovens Amtsudvalg og den endelige Afgørelse træffes af Centraludvalget, heller ikke er godt, navnlig fordi Amtsudvalgene i Forvejen har nok at bestille med deres Arbejde i Henhold til Akkordloven, men at henlægge Afgørelsen til 100 forskellige Fogder — jeg beder undskyldte, om Tallet ikke er helt nøjagtigt, men jeg antager, der er ca. 100 Fogder — uden Appellinstans vil ganske givet medføre en meget uensartet Administration af Loven. Med al Respekt for Fogderne er de dog vel ikke mere end Mennesker og udrustet med rent menneskelige Egenskaber; nogle vil maaske udmærke sig mest ved deres gode Hjertelag, andre ved en kold og klar Forstand, nogle vil først og fremmest se Sagen fra Skyldnerens Standpunkt, og andre vil først og fremmest være opfyldt af hellig Iver for at beskytte Realkreditens og varetage Kreditorernes Interesser. Jeg indrømmer den højtærede Justitsminister, at der er noget tiltalende i, at Afgørelsen skal ske ved en Fogedkendelse og ikke træffes af et Udvalg, men jeg tror dog ikke, den her foreslaaede Fremgangsmaade kan anvendes i Praksis.

Efter Lovforslagets § 4 er det ganske overladt til Fogeden at bestemme, for hvor lang Tid Henstand kan bevilges. Loven er midlertidig, den gælder kun for 1 Aar, men Henstanden kan gives for et ganske ubestemt Aaremaal. Jeg er af den Opfattelse,

at ogsaa paa dette Punkt er klarere Regler nødvendige.

Lovforslagets § 6 aabner Adgang for Indenrigsministeren til at ændre Kredit- og Hypotekforeningers Statutter med Hensyn til Udtrækning af Obligationer. I og for sig er denne Bestemmelse en nødvendig Konsekvens af Lovforslagets øvrige Bestemmelser, thi hvis Kreditforeningernes Indtægter i væsentlig Grad formindskes, maa der ogsaa gives dem Henstand med de Forpligtelser, de har paataget sig. Det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsen sagde, at det kunde da i hvert Tilfælde ikke komme til at angaa Renter, det vilde kun komme til at dreje sig om Udtrækning af Obligationer. Ja, efter Paragraffen gælder Indenrigsministerens Beføjelse til at ændre Statutterne kun Udtrækning, men hvad Loven i øvrigt kan komme til at angaa, ved det ærede Medlem aldeles intet om, og man kan ikke sige paa Forhaand, at det kun vil komme til at gælde Udtrækning. Men medens man altsaa maa indrømme, at det er rigtigt at sætte denne Ventil ind, fordi alle Lovens øvrige Bestemmelser peger i Retning deraf, maa jeg dog sige, at det, naar man nu ved, hvilken Rolle Udtrækning af Obligationer spiller ved deres Anbringelse paa Laanemarkedet, ikke mindst i Udlandet, er givet, at Bestemmelsen i § 6 rummer en meget stor Fare for Vurderingen af disse Obligationer og dermed for Realkreditens Stilling i Fremtiden.

Jeg kan slutte, hvad jeg her har at sige, med at udtale, at vi fra vor Side er rede til at støtte et Forslag om Henstand for kriseramte Landmænd og Fiskere, men vi maa modsætte os, at det sker paa en saadan Maade, at Realkreditens derved bringes i Fare. Vi hævder, at Staten, naar den vil yde Hjælp, selv bør tilbyde de Midler, hvorved Hjælpen muliggøres, og ud fra denne Hovedbetragtning er vi rede til en saglig og velvillig Behandling af Lovforslaget i et kommende Udvalg.

Christmas Møller: Det Lovforslag, der her foreligger til Behandling, er jo, som det allerede er blevet sagt af de to ærede foregaaende Talere, et Udtryk for de overordentlig vanskelige økonomiske Forhold i Øjeblikket. Regeringen har valgt den Fremgangsmaade med Hensyn til de justitsministerielle Lovforslag at fremsætte dem efterhaanden, og jeg tror, man indledningsvis kan have Lov til at gøre den Bemærkning, at det vilde være overmaade formaalstjenligt, om Regeringen og navnlig Justits-